

Biblioteka
SAVREMENA KNJIŽEVNOST

Knjiga 436

U TRIDESET REČI

najkraće priče

(Priredio: Đorđe Otašević)

Алма

Beograd, 2022

PREDGOVOR

Priče sadržane u ovom zborniku imaju do trideset reči.

Sve priče već su objavljene u trideset devet dosadašnjih „Alminih“ zbornika s konkursā za kratku priču – dvadeset zbornika s konkursā za „Najkraću kratku priču“ i devetnaest zbornika s konkursa „Najkraće priče 20xx“.

Biografije autora ovde nisu navedene jer se nalaze u objavljenim zbornicima koji su besplatno dostupni na „Alminom“ sajtu (www.alma.rs i www.alma.co.rs).

Đorđe Aćimović

OKRUGLI STO

Sede pedofil, zelenaš, piroman, sadista i lopov,
paranoik, škrtica, diktator, makro, demagog i narko-
diler sa Satanom i racionališu.

Nermin Aganović

O ZVIJEZDAMA

Pitam se ima li zvijezda na zemlji?

Ako ima, pitam se još šta će koji kurac tu, na zemlji, kad je zvijezdama valjda mjesto na nebu.

Danijela Ajduković

TREN

More šumi i talasi izbacuju školjke na obalu, a mladić i devojka ih skupljaju pogledima.

OSLOBAĐANJE

Drvo života raslo je u jednoj saksiji i devojčica ga presadi u park, gde su ptice i deca igrali kolo sreće.

ZOV PTICA

Duga se iznenadno pojavila na nebu i razlila u hiljadu boja. U svaku nijansu utkala je sebe i veličala ptice. Galeb Džonatan Livingston se nasmeši.

Aleksa Alvirović

JUTRO

Noć očas precveta. Lično, smatram da je to jedina zrela žena koja zorom ustaje sveža kao ružin pupoljak čije je ime devojka.

Olivera Arizanović

BLAGO

Sa televizijskog ekrana gleda me sjajna umet-
ni(ca) i trepće svilenim trepavicama, a mene obuzima
milina i srce mi se kravi: blago državi koja ovakvu
mladost ima.

Aleksandar M. Arsenijević

PISATI, ZABORAVLJATI

Ali, zar pisati, da se ne bi zaboravilo, nije upravo ovo – magnoveno, očajničko, bolno *zaboravljati* ono najvažnije, u samom trenutku pisanja, najtragičnijem, neuporedivom?

Smilja Arsić

NAKON IZVESNOG BROJA GODINA

Skivala sam kafu. da ublažim tugu... Nije uspe-
lo. Kafa više nije ono što je bila. A nisam ni ja.

Biljana Babić

SVOJIM PUTEM

Često kada krenem svojim putem niotkuda pojavi se neko da promijeni moje namjere.

PUTNIK

Izgubljeni putnik na pustom ostrvu našao je bocu i poruku:

Treba poći za svojim mislima ako samo hoće da te povedu.

DALEKO

Tamo daleko otići. Koliko ljepote u tome ima. I sreće. I slobode.

I nade daleko tamo... Zašto ostajemo kada svega toga nemamo?

Željka Bašanović

JEDAN KADAR IZ ŽIVOTA

Jutro.

Pospano deluje soliter ispred prozora...

Nekoliko kapi na njegovom ramenu i para koja mahnito beži iz kupatila.

Jutro na izmaku i kafa.

JALOVA PRIČA

Trudna sam.

Po ko zna koji put.

Odvojiće se ponovo velika i mala slova od pupčane vrpce, od vijuge mozga.

Pašće na papir, možda i zaplakati.

U mojoj plodnoj mašti.

STRPLJENJE

Četiri stolice zaglavljene su za okrugao sto.
Peta je u sobi. Čeka da ispeglam veš i oslobodim
je.

PRVOBITNO STANJE

U činiji breskve.
Na stolu rasuta šminka.
Telefon zvoni.
Breskve nestaju.
Jedem od nervoze.
Brzim pokretima sakupljam šminku, praznu čini-
nju vraćam u škrinju.
Praznina prekriva mene i sto.

Dragan Batančev

NAJTUŽNIJA PRIČA NA SVETU

ja, Vi

Ubistvo na uglu Savske i Miloša Pocerca.

Razmaknite zavese, i bacite te muškatile na beton! Hoću da vidim unutrašnje dvorište – ono mi je poslednja želja.

Rajna Begović

PUSTINJA

Ti si svoj. Ja sam svoja. To je zato što smo različiti. Gle! Nama u susret – dve kamile.

ŠESTI SPRAT

Do šestog sprata stigle grane bagrema i cvrkut vrabaca, a ja moram liftom.

GDE NESTAŠE VRAPCI

Od kada mi se istanjio novčanik a nakupile godine, nemam više prijatelja. To mogu i da razumem.

Ali, gde nestaše vrapci?

Lete samo svrake, čavke i gavrani!

SLIKAR

Duša i oči četkicom istočiše treptaje svoje. Belina platna nestade. Praznina osta.

SOBA ŽIVOTA

U našoj praznoj sobi života, tišinu remeti govor kašike, viljuške i noža.

PONEKAD

Riba u akvarijumu. Ja među ljudima. Ponekad obe otvorimo usta.

TRAJANJE

Ugasio se otac Tugomir. Zasvetlio sin Radomir. Unuk Svetomir preuzeo baklju. Put sja čovekom.

Berić Miladin

BOSANSKA PRIČA 1

Napokon sam se poslije deset izbjegličkih godina prvi put vidio sa bivšim komšijom.

Nije bilo žrtava.

Marija Blažić

TRENUTAK

Upravo se dogodio.

NEVOLJA

Juče mi je umrla poslednja nevolja. Dosadno mi je. Idem da tražim nove.

Maja Bogunović

UNINVITED

Sebi samoj draža sam kao ona što ne dolazi, nego ona što nije pozvana...

KONOBAR

Preumorna da bih te zavodila treptajima.
Prežedna da bih oblizivala usne pohotno.
Prestara da bih se smešila, tupo.
Večeras sam stvarno svratila samo na piće.

Milan Bojanić

POSLEDNJE JUTRO

Slika na zidu je počela da bleđi... Zvuci pijace su se utišali. Sunce je ušlo u njegovu sobu i reklo:
Da se pozdravimo... Ti me više nećeš videti.

ZEKA U ŠUMI

Zeka se probudio u šumi. Tek tada, šuma je počela da peva.

Danijela Božičković-Radulović

JORGANI

Volim ove moderne, lagane jorgane. Mnogo su prijatniji od onih nekadašnjih, vunениh i perjanih, teških.

Lepše i lakše se spava. Lakše se živi.

Lakše umire.

Slobodan Cekić

TELEFON

Zvoni telefon.

„Ko je to?“, pitam.

„Jedan usamljenik.“

„Taj sam i ja“, rekoh otvoreno.

Posle smo dugo pričali kao stari znanci.

Miodrag Cvetković

O GASOVITOM AGREGATNOM STANJU
N₂O
ili
PRVI SUSRET SA SVETOM

Želeo sam da dohvatim oblake. Skočio sam...
Bili su visoko.
Sad imam samo maglu.

Vedrana Čačić Nikolić

PORTRET

Posti.

Pegla, pere, peče peciva, plete.

Piše, priča pošalice.

Pouzdan prijatelj.

Potpuna perfekcija?

Potpuna prevara!

Psuje.

Pije puno.

Plače prilično.

Pravi pogrešne poteze.

Puca po porubima.

Vladan Ćosić

VATRA

U njenu mudrost ne mogu da sumnjam. Ona greje moju kuću, kuva mi ručak i peče rakiju za moje najbolje prijatelje.

SELO

Valjda sam bio rođen. U teškom vazduhu osećao se miris balege. Nešto nepoznato, iz prostora, slutilo je kišu.

Nije pala.

Samo se vetar poigravao sa tek stasalim lišćem bagrema.

Sima Ćosin

GLAD

On ždere sve iz novina, ždere sa televizije, ždere sa radija, ždere sa taraba, ždere sa bilborda.

Preždere se. Onda dođe kod mene da bljuje.

Ljiljana Ćuk

NO NAME

Danas je Uskrs uprkos crvenom kalendaru. Iz šarenog uskršnjeg jajeta izleglo se pile.

Gordana Čulibrk

STVARANJE

Misao mi se javi pa utekne kao preplašena ptica. Ako je odmah ne prenesem na papir, da li će ponovo doleteti – ne znam.

KNJIŽEVNO VEČE

Došli su priznati i nepriznati književnici i oni koji to nikada neće biti. Koliko neobičnosti na jednom mestu.

KAVEZ

Kavez u kome dobrovoljno stanujem je u mojoj glavi. Treba da ga otvorim i pustim svoje misli da polete.

ĆELIJA DVADESET PRVOG VEKA ILI BILO KOG

Ćelija oslikana crtežima pećinskog čoveka. Na sredini se nalazi sto sa pisaćom mašinom i udobna kožna stolica sa točkicama. U dnu sobe krevet. Sklonište od drugih i same sebe...

Margit Ćurin

ZAŠTO SE DETE DERE?

Kada se malo dete uporno dere, a nije bolesno, ni gladno, ni žedno, nije mu hladno, ni toplo, itd, itd, tada mu je najverovatnije: *dosadno*.

Mirjana Danilović

REZIME MOG ŽIVOTA

Čitav život potrošila sam pokušavajući da sliku svojih želja stavim u ram svojih mogućnosti.

Vesna Denčić

SAMO DA VETAR NE DUNE

Kad gradiš kulu od karata, prvo odabereš špil.
Rasprostreš karte i gataš. Potom pomisliš želju.

NIJANSE

Priljubila je trepavicu o staklo. Svaki treptaj
imao je svoju priču.

PLIMA

Ležim na levom boku, priljubljena uz tvoj goli
stomak, uz nabrekli muškost između vlažnih butina.

Dišemo tiho, da ne poremetimo ritam nadolaze-
ćeg talasa.

GOLUBICA

Preletevši preko praga, krila slomljenih, treptala je bespomoćno.

Druga polovina srca ostala je zauvek otvorena.

UNUTRAŠNJA PERSPEKTIVA

U ponoć zaključava vrata, gasi svetla i spušta se u omiljeni naslonjač ispred televizora.

Sedeći u mraku, ispod spuštenih kapaka, razvija film.

PRESLIKAVANJE

On je, zapravo, bio njen brat, mada to nikome nisu smeli da kažu. Sedeći nepomično ispod strehe, utapali su se u okolinu.

IZNUĐENI GLASOVI

Po ceo dan pretura po požutelim papirima i svađa se sam sa sobom. U spornim trenucima baca pogled na ogledalo i ne zna šta da odgovori.

UMESTO LJILJANA

Prvi put nakon toliko godina, obukla je „njegovu” spavaćicu. Svo to vreme plašila se da će, ako je ponovo obuče, osvanuti zajedno sa njim – na mermernoj ploči.

RESET

- Mali, reci tati da više nije ministar!
- Kako nije, pa ne može to...
- Može, sine, može!

Zoran Despot

PRAVA ŽELJA POSEBNOG KAMELEONA

Ja sam gušter na kamenu koji iščekuje sunce da bi mu se za svagda predao. Da sam kojim slučajem Kameleon, moja bi vrsta iščezla postavši njegova plamteća korona.

Anja Dimitrijević

PRVA NAGRADA – AGREGATNO STANJE
SVESTI

Sedim u mraku i on sedi u meni. Ko prvi osedi,
ima pravo da sedne i odmori se od svega i skloni prst
sa čela i pojede ga u inat.

Vladimir Dimić

VELIKI PISAC KRATKIH PRIČA

U svega nekoliko riječi napisao sam roman cijeli!
Ali neću Vam ga dati jer ne biste prestali srati!

Eligijuš Dimovski

ČITAJUĆI HESEA

Sa suzama u očima posmatrao je njenu fotografiju. U umornom umu kružila je samo jedna misao:

„Nikad se više nećemo sresti. Nikad više...“
i umirao je kao prosjak.

Beč 1995.

Prevod sa poljskog jezika: Olga Lalić-Krovicka

Nikolina Dinić

***

Sela je za klavir i odsvirala neku tužnu melodiju.

Zoran Doderović

DVA SUSEDA

Kada se sretnu na ulici, ljubazno se ispričaju, ali čim uđu u zajednički ulaz, prestanu da govore, jer su već dugo u zavadi.

IDEALAN MUŠKARAC

Kibic-fenster u centru grada. Na požutelom parčetu hartije, neveštom rukom, napisan oglas: „Primam muškarca na stan. Da ne puši, ne pije, ne kocka se, ne juri za suknjama...”

BLUZ

Slušao sam novi album Badi Gaja i lupkao ritam nogom. Život nije ništa drugo do bluz, pomislio sam. Noga mi je mahinalno stala, a potom nastavila da sledi ritam.

KRIMI PRIČA

Početak priče nije bio najjasniji, kao ni fabula. Kraj se mogao nazreti. Priča je neslavno završila u korpi za otpatke. Kao zgužvano parče papira, bez ijednog svedoka.

Dejana Dragić

VENECIJA

Čovek koji je proputovao ceo svet rekao je da je on ustvari kao velika Venecija. Sve je pod maskama i smrdi na kanalizaciju.

Ajtana Dreković

TRIK

Zatvorenik je dugo razmišljao o slobodi. Legao je na beton u dvorištu zatvora, podigao noge i koračao po nebu.

Donata Dumičić

SVE KAO DA JE TIŠE

Ovih sam dana tužnija i sve kao da je tiše. Gledam mnogobrojne slike stradanja od poplava i nekako znam da ni kiše više neće biti iste, ni rijeke, ni ljudi.

KIŠOBRAN ZA TUGE

Neka tvoj osmijeh bude kišobran za tuge.
Otvaraj ga vjerom i nadom i što rjeđe ga zatvaraj.

DANAS

Svima je danas, a svatko je u nekom svom vremenu. Stvarnost ima više dimenzija.

Darovano nam je svjetlo da budemo sretni zato osmjehni se ovom trenutku kojeg sad imaš.

SUTRA

Kad crtaš svoje sutra, sjeti se da će sudbina dodati boje, a tajna je u tome da osmijeh bira one lijepe i oku ugodne. Život je priča o snu.

STAZE

otišli smo u svijet istom stazom a svatko svojim putem, a rijetki od nas su znali da staze nastaju hodanjem a čuda vjerovanjem...

STAZA ŽIVOTA

Staza života ide putem sudbine, a ne po planu putovanja. Ako Vam se učini da ne idete u željenom smjeru, nasmiješite se jer sudbina voli osmijeh...

Ljubomir Džigurski

PESNIK

Rekao je, TEŠKO JE. Mi smo ga slušali dok je čitao. Plakali smo, smešili se i za trenutak smo ponovo i snažno osetili da nam je drago što smo živi.

Ana Đorđević

OBLAK

Svađala se deca oko oblika oblaka.

„To je samo oblak!“ — dobaci im majka.

U sekundi se raspršio sav trud uložen u nadmudivanje, a sa njima i oblaci.

Boris Đorem

DRVO

Branko Miljković se zasigurno nije ubio te noći. O tome je svjedočilo jedino jedno malo drvo. Svjedok je uskoro likvidiran. Bez tragova. Ni traga ni od svjedoka.

Svetomir Đurbabić

NAREDNIK S RUŽOM

U mom životu postajale su dve Lujze: žena i kobila.

Ne znam za kojom sam više plakao.

DVE LUJZE

Imao sam u životu dve Lujze. Ženu i kobilu.

Ne znam za kojom sam više žalio.

Radmilo Đurđević

VRLO KRATKA SRPSKA PRIČA

Rekli ste nam da je umro?

Strahinja Đurić

GLORIJA SUNOVRATA

„Preda mnom je nepregledno zelenilo... potrčacu...”

„Šta gledaš?”

„Gde sam?”

„U tamnici.”

„Slep sam.”

Dragiša Eraković

PAUKOVA KUĆA

Napravio je kuću iza rešetaka. Uživao je u njoj. Njegov prijatelj, zatvorenik, zavideo mu je na sreći.

NADA

Kada kuća propada, prvo se sruši krov, zatim zidovi... Temelji, skriveni u zemlju, ostaju da se nadaju.

NEOBIČAN NOĆNI DOGAĐAJ

Gospodin Sima nije ugasio televizor, kao što je obično radio svake noći, pre spavanja.

Noćas je televizor ugasio gospodina Simu i nastavio da radi.

DVOBOJ

Ja ovde, on tamo... Između nas strah.

NIKAD SAM

Kada su svi otišli, ostala je Tišina... Opet nije bio sam.

VELIKA PRIČA

Pružam ruku. I ona pruža ruku. Rukujemo se. Gledamo se ćutke nekoliko trenutaka, a onda se zagrlismo. Zašto reći? Sve je rečeno.

POČETAK

On je rekao „Da”. I ona je rekla „Da”. Matičar zaključi da su od danas venčani i da je drama počela.

DEDA MRAZ

Godinama je delio poklone i svima bio radost, a On je bivao sve setniji. Niko se nije setio da i njemu nešto pokloni.

PROLAZNIK

Pao je mrak i došao je san. Kada je svanulo, on je otišao i ostavio mi svoju priču.

ZALJUBLJENA PRIČA

Dan zaspao, a noć vrela.

NAJISKRENIJA PRIČA

Srećni ste što me imate, pa ne morate da me izmišljate.

Vojislav Erceg

BANALNA PRIČA

Ja sam tek jedna banalna priča i niko ne želi da me ispriča.

Ivan Filipović

KO JE BAŠ-ČELIK DANAS?¹

Ona se celo večer ljubi sa njim u klubu. Posle mu ne daje broj telefona. Ona je Baš-Čelik.

---

¹ Kolokvijum na trećoj godini arhitekture.

Franjo Frančič

PAHULJE

Debele pahulje, kao komadi raščešljane vune padaju u odsjaj noći, nebo se raspolovi, strašan krik preseče san, voleo bih da zaustavim vreme.

Dragana Gavrilović

PRIVILEGOVANI DELOVI ŽIVOTA

Snovi su sitna uživanja u bezazlenoj sebičnosti, koja bi mogla biti večna da nema onih povremenih „buđenja“, bez kojih bi, sasvim sigurno, mirnije „sajjali“.

TAJNA JE U POGLEDU

Svi ljudi na ovoj planeti imaju, manje-više, slične oči. Zato ne bi trebalo pridavati preveliku pažnju izgledu, obliku, veličini i boji nečijih očiju.

Jedina bitna razlika je u – pogledu!

PROTIVUREČNOST

Nema toliko novca da bi svi mogli da budemo bogati.

Nema ni toliko sreće da bi svi bili srećni.

O ljubavi da i ne govorimo...

Adam Gez

***

Kaže da me i.

„Ja te im“, kaže, i ja srećan.

„Je l ti mene iš?“, pita.

Ja joj odgovorim, pa se zajedno smejemo.

Mi se mo.

Bojana Gerun

UKRATKO

Kada reč miriše, cvet može i da smrdi.

Dragan Glavašić

NEVEROVATNE AVANTURE
NEPOSTOJEĆEG BOGA
(ili Glavašićevo Jevanđelje
i Najkraća
Priča Ikad)

Nenad Glišić

GOG, MAGOG, DEMAGOG

Vidi, idu jedan za drugim. Čekićem slomiše pečate, čujte! Vreme se raspada.

Gog, Magog, demagog dolaze po svojih pet minuta slave. Spasavaj se ko može!

Aleksandar Grujić

IZUZETNO GLUP SAN

Sanjao sam te sinoć... Bila si sva u belom... I bila si nasmejana... On je bio kraj tebe... Srećan... Svečan... Zadovoljan... Nasmejan... Ja sam bio hiljadama kilometara daleko... Plakao sam...

Ines Gverić Korkut

DALEKO

Ruševine na otoku. Prazne vrše. Glad.

Sabahudin Hadžialić

TRAMVAJSKA ODA

Rupa pored pruge. Automobil bez točka. Vozač bez pameti. Tramvaj na pruzi. Čekaju. Najavu boljitka. Koji neće doći.

Amela Halilović

UNUTRAŠNJOST

Želeo je da naslika svoj osećaj. Depresivan, prvo je premazao platno crnom bojom. Zbog nedostatka boje, rasuo je mleveni biber po paleti, stao pored platna i iskašljao se.

Senad Honić

PROSLAVA

Danas sam u prodavnici kupio sledeće namirnice: jedan hleb, paštetu, kilo luka, dva jogurta.

Nek se zna da je praznik.

Marijana Ilić

POKLONI U JULU

Danas sam i zvanično umrla. Biološki.
Valjda će neko nekako da javi našem porodič-
nom Deda Mrazu?!
On će već po protokolu naći adrese.
Biće to materijalno fina, puna tačka.

Aleksandar Janjić

NAJKRAĆA ANTIUTOPIJA NA SVIJETU

„Tata, moram nešto da ti priznam... Sinoć sam spavao sa djevojkom.”

„Ne brini, sine, i ja sam malo eksperimentisao kad sam bio tvojih godina.”

Jerina Jermenov

MITOLOŠKA LIČNOST

A on? Ništa. Zakasneli padaju u jame zaborava.

Luka Joksimović Barbat

RASKORAK

„Vrati se!” rekoše vrata.
Dovratak je ćutao.

Ana Jovanović

NAJKRAĆA KRATKA PRIČA

Kupujem, ipak, crnu haljinu. Poginuo je...

Bane Jovanović

MOSTOVI

Mostovi su slični ljudima.

Razapeti između nevolje i nesreće.

Govori se da mostovi spajaju ljude.

Nužda brod nađe.

Mostovi su tu da bi ljudi jednog dana imali šta da poruše.

SRPSKA PRIČA

- Od goreg može gore – reče prvi.

- I od boljeg može gore – uteši ga drugi.

Svetlana Jovanović

PRIČICA ZA SEDMO NEBO

Gubiti stvari u letu za Sedmo nebo! To je sreća zaborava.

I ako se setim, biće kasno. Sleđena prošlost daje toplu nadu budućnosti.

Koliko ću izgubiti, zavisi od brzine uspinjanja!

Slavica Jović

DILEMA

Umetnost imitira život, ili život imitira umetnost?

Ponekad ne znam... U dilemi sam.. Uvrnu se misli pa pomešam...

Milorad Kalezić

NEBESKA VATRA

Na platanu, ispred moje kuće, svake noći gori vatra. Pokušao sam da je unesem u svoj dom. Rečeno mi je:

„Ne može. Ta vatra pripada nebu“.

LAŽNA PRIČA

Ova priča je lažna. Stoga, iz pedagoških razloga, ne treba da vam je pričam.

BASNA

Došla lija kod jazavca da popije kafu. Jazavac joj kaže: „Pij, lijo, kafu. Sad će doći pas da ti gleda u šolju“.

Goran Kljajić

ZMIJE

Zmije su išle iz groblja.
Tamo su jele miševe, koji su jeli leševe.
Sada su išle u grad.
Da jedu ljude.

BESPOMOĆNO

Zavrću rukave! Zavrću uši!
Sve se ruši!

RED

Dan po dan. Odlazi.
I dolazi. Čekajući. Zadnji!

ŠIŠANJE

Glava.

ZAUVJEK KAD SE SKLOPE OČI

Proživjeti sva vremena u takvoj samoći.

HOD

Bio neki Čovek. Ogroman čovek. Hodao je Planetom.

Kad je on dolazio, to se zvalo Noć, kad je on odlazio, to je bio Dan!

Još je tu.

Milivoj Kostić – Kole

ETNO LJUBAVNA

Ugazivši nogom u ovčiji izmet, čobanin ga vrhom usana i poljubi.

POKOLJENJE

Poslednji psihijatar na Zemlji, otključa spoljna vrata sanatorijuma.

Miroslav Kostić – Kole

DRUGA STRANA ŽIVOTA

Oči sam širom otvorio. Ruke ožario. Krajevi se istanjili. Sredine nema. Čelom gutam prsten. Ko zna da li ću se još nekada napiti vode sa ovog izvora.

VEČNI TOK

Uzalud pokušavam da sastavim reči.
Suza je zamazala mastilo. Nada izrasla iz veličine poraza.
Na kraju koji prežive, najlakše krvare.

KLEČKA

Namirisao sam prevaru. Uz prijavu prilažem glavu težu od olova. Šta se desilo – ne znam!
Uznesenje je počelo.

Zvonimir Kostić

SLOVO

Ubi me prejaka reč, zapisao je pesnik Branko Miljković u svom epitafu pre smrti.

Policijskom istragom je, međutim, utvrđeno da je to bilo slovo, a ne reč.

O – kao omča.

Biljana Kotur

UZALUD

Njene crne oči su, kao dva psa tragača, tražile znakove o njemu. Možda je zaboravila da propušten voz ne može odvesti nikuda.

Patrik Kovalski

LEOPARD

Deda na televiziji gleda emisiju o tajanstvenom životu leoparda. Najednom počinje da plače.

– Šta ti je, zašto plačeš? – pita mama.

Ja nikad nisam bio leopard, kaže deda jecajući.

MISTERIOZNI NESTANAK GOSPODINA KONSTANTINOVIĆA

Gospodin Konstantinović, železnički službenik, misteriozno je nestao u noći između 21. i 22. aprila 1922. Kako nikom nije bilo stalo do njega, slučaj ubrzo bi predat potpunom zaboravu.

Radmila Kovandžić

KAD NE POMAŽE NIŠTA...

Da li Vam se nekada učinilo da je Vaša misija na ovom svetu završena?

Meni jeste. Mnogo puta.

Kad ne pomaže ništa...

Dragan Kravar

KRITIKA

Zašto je nakon čitanja moje kratke priče, uzela znak pitanja sa samog kraja i njime me lupila po glavi?

ZABLUDA

Mislio je da može dotaći zvezde bez napora, tek tako, pruživši ruku.

Nenad Krga

TRKAČ

Trkač jakih mišića i odlučnog pogleda, shvativši da je pobegao vremenu, zastade da se odmori.

Vreme ga nije stiglo, ali ga je pogrešna ljubav pregazila.

SVAĐA

Sedeli su jedno naspram drugog bestidno trošeći reči kojima je bes pridavao značenje. Između njih hladila se večera.

Marijeta Krivokapić

LEKTOR

Nemam izabranog lektora jer mi podmeće gramatički tačan zarez na šta sam ja odavno stavila tačku ili pobode jednu gdje nanižem nekolike ne bi li se nastavilo.

Tatjana Krpović

LJUBAV

Dve čaše vina. Zagoreli poljupci. Crna haljina, crvene cipele. Odelo. Kravata. Crvena sveća koja dogoreva. Ja i ti.

Slaviša Krstić

OGLEDANJE U MAŠINI

Mahinalno sam, posle doručka na poslu, umesto ogledalca uzeo digitron koji stoji pored njega. Ogle dam se u digitronu: ne vidim, ali računam da mi ni jedna mrva nije ostala u bradi.

Nemanja Lagundžin

PRIČA O DVA GOVNETA

Pripovedač se našao između dva Govneta.

Oni mu se obratiše svojim gnusnim jezikom.

I on ih stade slušati zgražavajući se. Vrt je ostao između – neprimećen.

Olga Lalić- Krovicka

SLIKA

Na slici je dečak buljio u mene.
Kad sam dodirnula sliku, njegove oči su ispale u
moje dlanove.

VELIKI I MALI

Veliki su veliki.
Svijet je konstelacija snova malih.

DOK PRIČAŠ...

Volim dok pričaš o ženama. Jedna od njih te tra-
ži.
Uz tebe sam.

Marko Lambeta

SPISAK

Rodi se!

Rasti!

Obrazuj se!

Zaposli se!

Ženi se!

Množi se!

Ostari!

Umri!

Samo ne znam kojim redosledom?

CIVILIZACIJSKI RAZVITAK

Ležimo goli u prašini, uživamo u zracima pre-podnevnog sunca misleći samo o svojim praznim sto-macima.

Goran Lazarević

PRVI ČOVEK

Prvi čovek na planeti upravo je završio doručak.
Neko zakuca na vrata.

– Žena ili zmija? – prolete mu kroz glavu.

Miodrag Lazarević

LEGENDA

- Zdravo, legendo!
- Ja nisam još mrtav!
- Utoliko gore po tebe.
- Zašto?
- Zato što tek treba da umreš!

Nina Lazarević

***

jedne noći, vraćajući se kasno, odlučila sam da se malo oslonim na vrata, i ostala sam tako. ovo nije nešto neobično, neobično je što sunce nije uopšte izašlo.

***

Pulsira betonska terasa pred mojim očima. Zamurim, pogledam ponovo – kroz prozor trećeg sprata, na suprotnu stranu ulice – i dalje isto. Sačekam malo, okrenem se i odem – nije to moja stvar.

Ivana Lekić

LOV

Lovim dan, bez pitanja i odgovora, bez prisustva besa i straha, bez loma i šavova, bez lutanja i pronalaženja.

Lovim...

Novi dan za sebe!

Goran Lojanica

POZNAJETE LI PAVLA PLEŠA?

Znam ga. On svoje odluke donosi u snu.

SAN XXVIII

Spavam u svom krevetu. Ispod jastuka, levom rukom lagano izvlačim revolver; prislanjam cev na slepoočnicu. Pucam. Ne čujem pucanj. Nisam se ni probudio.

Branko Ljuboja

STAR WORS

Svako od nas bude u situaciji da od Anakina Skajvokera postane Dart Veder. Odabir tamne strane je najčešće logičan, pošto je dilema: TRPETI NE-PRAVDU ILI JE ČINITI.

Dragana Mahafi

VIŠE JE MANJE

Svet je prenaseljen, kažu.

A tako je malo ljudi među nama, prećutkuju.

Slavko Mali

PESNIK

Pesnik je svojom staklenom rukom posekao nebo. Kap krvi koju popi ptica pretvori se u jagodu. Pesnik izgubi srce i prestade da piše.

Maja Mališić

PAS, MAČKA I LISICA

Veran kao pas, umiljat kao mačka, lukav kao lisica. Pa šta će mi bolji majmun!

Goran Manić

...

U početku... udahnuo sam slobodu punim srcem.

Onda sam izdahnut.

Bog je blago kašljucnuo.

„Trebalo da prestanem da pušim!“ – reče.

Danko B. Marin

ČITAČI BIBLIJE

Mačevi su prekovani u plugove, počelo je oranje njiva od kojih je očekivana visoka plodnost, dobro su njive natopljene krvlju, nađubrene telima neprijatelja.

DA SKRATIM PRIČU

Kosim, a nemam pojma o košenju.

I da skratim priču...

Živim, a nemam pojma o životu.

Miljana Marinko

UVEK ZA DLAKU IZA DRUGIH

Stojim na stanici i pljuckam na sitno, kroz zube... počinje kiša...

Ništa se ne primećuje... Kao da i ne pljuckam...

Uvek se nađe neko ko stvari radi bolje od mene.

MOŽDA SAM LAKA ALI NISAM JEFTINA

Svaka se moja reč skupo plaća. Ti se zadovoljno smeškaš jer si jedan pogled dobio za džabe... Ne znaš da niko ne može da plati toliko koliko džabe košta.

Boško Marinković

DB

– Pssst!

Selim Marinković

SREĆA

Samo najsrećniji dobiju majku od prve. Većina je naknadno nađe u sasvim drugoj ženi. Stvar je koliko u moći uočavanja, toliko i u čistoj iskrenosti.

Mirzeta Memišević

ELIKSIR MLADOSTI

Rodila se jednom Jedna. Ni svojoj majci nije bila jedina. Svakog je dana molila Boga da joj ne da sreće više nego što može podnijeti. Dugo je živjela.

Dragica Milenković

NOĆ

Budna dočekuješ jutro, duga je noć. Pružaš mi ruke svoje, duga je noć. Žuriš u večnu tamu a duga je noć, majko.

SNOVI

Nosi naočare samo kad spava, da bolje vidi svoje snove.

ZAVET

Jutros mi je majka na rastanku ruku poljubila. Srce poskoči, razigra se. Moje usne na čelu njenom naboranom. Zavet večni.

TRUDNOĆA

Ivana sumnja da je trudna, samo...

– Ma, skoga li osta?

– Skoga, skoga?! Ovaj mi drugar, onaj prijatelj, ovija mi vozači.

– Pa tag, skoga, kako i otkude – grdi je sestra.

Dejan Milenković

MIMIKRIJA

Uhodim oblake. Čekam da počnu da daju od sebe. Tad stanem ispod njih i namestim osmeh.

Anđelija Milić

TEK TAKO

Ja, ideja ... Obe ponekad nekome padnemo na pamet.

Zoran Milić

TOPOVSKO MESO

Dajte mi kilogram pešadinaca, bez kostiju!

Oliver Milijić

JEDNINA, MNOŽENJE

Izlomi sin sedam hlebova za sedam hiljada duša. I jedoše svi, i nasitiše se. Pronađi drugi činilac.

RAZLIKA, DRUGO STANJE

Srebrni car imao je dukat slobode neukrotive. Tri srebrnjaka divlje neslobode: zveckala je smrt. U čemu je razlika? Kolika je cena neslobode?

Ljiljana Milosavljević

NAŠA PESMA

Vreme prolazi. O snovima ćutimo.

– Lakše se tako živi.

– On dole, ja gore i obrnuto. Između – tavanica,
armirano betonska. Reče mi, jedna u prolazu.

STOP

Probudim se, na TV-u gologuze, veselje... da li je
rat stao!?

Možda će neko da nam javi... Svet je poludeo...
Čekam.

Ilina Milošević

ČAČKALICU DRŽE

Neki u zubima.

Neki u očima

Stamen Milovanović

PREDAH

Na nepokošenoj livadi mitraljeskim rafalom po-
košeni mladi ratnici, umorni od ratova, spokojno od-
maraju.

Jelena Milunović

POLIGRAF

Hladni prsti noći na vratu. Kamen u glasu. Led
u pogledu. Košava u mislima. Mučan bol u stomaku.
Bezdan pod nogama. Nož u vazduhu.

Laž je detektovana.

Julijana Milutinović

MOJ OTAC

Gleda kajsiju. Krošnja s leta podseti na sveže opranu kosu.

– One pri vrhu brže zru... Bliže su Bogu.

TVRDOGLAVO I NEŽNO

Mahnuo mi je desnim okom. Zatvorila sam šaku i on je nestao. Ljupki starac Tiresija... Kad on bude posegao za silikonom za svoje dopadljive usahle grudi, biće definitivno kraj.

PERSONALITY

Ko bi rekao, kakva riba, a mač nosi! Stvarno, ko bi rekao...

VITEZ

Psssssssst! Don Kihot spava.

ZLOČIN I KAZNA (DIGEST)

Baba je ubila Raskoljnikova.

Tanja Milutinović

I OBRNUTO

Sudbina je slučajnost.

NESTALI

I minu februar. Od našega mačka samo buve ostale.

PISAC

Taj lešinar ljudskih sudbina.

DUGE

Ko je legao da spava, jer ne podnosi kišu, danas nije video tri duge na nebu.

PESMA

Duboka noć. Grmljavina trese prozore. Srce se utišava. A jedna ptica peva jasno i bezbrižno. Kroz glomazne lavirinte nebeske rike njen melodiozni veseli cvrkut provlači se vešto.

RESIGNATION

Svima je lepo sa mnom, sem meni.

ILI – ILI

Ili je sve u mojoj glavi, ili sam ja u nečijoj glavi.

Ana Miljković

PMS

Sipam sadržaj kesice u neprovrelo mleko u šerpi, mešam i pričam na glas iako sam sama: „Neće meni niko da naredi kako da pravim puding!“

Goran Mirković

ŽIKICA JOVANOVIĆ ŠPANAC

Podsjećaš me na Žikicu Jovanovića Španca (heroj NOB-a i učesnik španskog građanskog rata)! On kad sruši most, ta rijeka se više ne može premostiti.

PRAVILO BROJ 174 (manje poznato pravilo ninđucua)

Ko vidi pišu Nindže, i tome se smije, umrijeće u najstrašnijim mukama.

POZNAJEMO SE

Odgovorio sam ti da se poznamo, a da ti nisi pitanje ni postavila. Možda sam tu pogrešio, jer, sve počinje pitanjem, ne i odgovorom.

REČ, DVE O OVCI

Ovca nama vunu daje, mlijeko, sir, kajmak, jaje!

9. MAJ

Povrijedila si me! Ali to ne mora niko da zna. I srušilo se sve! Ni to ne mora niko da zna.

Jasmina S. Mitrović

PRAŠNJAV PUT

U levoj ruci cveće, u desnoj štap. Na ramenima
vrelina julska, oči zaklonjene naočarima velike
dioptrije. Prašnjav put dugačak. Korak spor. Daleko
je groblje...

Željko N. Mitrović

USTUPAJUĆA SREĆA

Ustupam sreću; očuvana, nekorišćena!

Milan Micić

VAVILONSKI NOŽ

Živeo sam neko vreme kao pribor za jelo.
Bio sam kašika u restoranu brze hrane na kraju grada.

Nisam izgledao kao vreme, a to sam bio

TEVTONSKA MASKA

Učestvovao sam u ratu sa bubama.
Bilo je to pre hiljadu godina.
Na maču sam nosio bube kroz Keln, Majnc, Vorms...

Moja nepromišljena duša bila je moja nepromišljena sreća.

TRAJANJE

Živeo sam u Vičiti.
Baca sam lobanju-senku u mnoge svrhe.

Ilja Mišurović

DOK JE JUTRO PLAVO

Šta radim kad sve poslove završim. Dok drugi ustaju, ja ležem navlačeći san da mi prepriča prethodni dan koji sam s njim prespavao!

Kristina M. Mladenović

DELFIN

Jao, bako, što me boli prst!

A mene leđa bole, sinko.

A mene prst.

A mene leđa.

Prst!

Leđa.

Prst!

Dragana Mokan

GOSTI POD SVETLOŠĆU FENJERA

Edgar nosi šoljice kao drska žena. Trči ka drvo-
redu. Nadima se zavesa.

DEČAK

Sa planina se spušta miris toliko poznat Edgaru
koji žmurečki pokušava da opipa svet. Silazi polako,
kao na trotinetu podmazanih točkova.

Mera Morača

ISHOD JE UZROK

Koga i šta da volim? Svi se na kraju razidemo, kao posada svemirskog broda... Na sve strane u bezdani bezdan za vreme koje je bilo izvršavanje narednja njegovog izmišljanja.

Ela Naibi

GDE JE GRANICA

Nekada stvari, kada počnu da gube prvobitnu čar, treba preseći, a nekada strpljenjem dozvoliti njihovu korekturu da bi ponovo bljesnule neočekivanim sjajem.

Svetlana Nešić

GODOVI

Isprepletani godinama stoje čvrsto na tlu. Iz dana u dan jačaju. Oslikavaju vreme, prolaznost, život. Njišu se. Odolevaju olujama i neizvesnoj sudbini. Opstaju...

REČI

Rasute reči.

Troše se, nestaju. Prikupljam tragove što su ostali. Pokušavam da ih složim, premetnem i stvorim jedinstveno značenje.

Ono što svetli kada je svuda mrak.

Vera Nešić

JABUKE NAGRIŽENE VREMENOM

Dve jabuke na stolu. Stoje nepomično, gledam ih. Trule i prolaze. Njihova koža se bora, dobija tamne fleke. Venu polako dok se oko njih sakupljaju muve.

Radojka Nikić Milinović

JESENJA PRIČA

Ljubavna. Snom ispletena. Draga. Pod cipelama žuto lišće hoda. Sećanje na susret. Haljine izbledele od dodira. Otimaju se nemiru. Blista srce daljinom dodirnuto. Sreća.

GLAS

Tihom radošću progovara malo sunce u nama.

Bojana Nikoletić

JEDNA PRAZNA PRIČA

Oči su im postale sitnije, upale i zamučene.
Kao da su nečim pogođeni, razočarani. Šta se
to moglo desiti?
Nije saznala: nije imala prilike da pita.

Jelena Nikolić

***

Začulo se zvono sa ulaznih vrata. Iscrpljena uzaludnom ljubavlju, dovukla se i otvorila. Osmehnuo se i pružio joj nespretno zamotan poklon. Zbunjena neočekivanim raspletom, ispustila je saksiju. Ljubičica je zaplakala.

Slobodan Nikolić

SUŽAVANJE

Dan započe mrzeći svog najboljeg prijatelja
sledeći poče psujući stare roditelje
sledeći lemajući krhku decu
sledeći kinjeći ženicu
sledeći skonča
nepočet.

Valentina Nikolić

PROZIRNA KAP

Izvire iz dubine ogledala – prozirna slana kap.
Nosi gorčinu i uzdah dok teče.
Boli i ponire, peče – ta prozirna slana kap.

DAN

Izgubljen je. Otišao zauvek i neće se vratiti. Dozvolili smo da ode. Otići će i sledeći. Nećemo ga zaustaviti, ali moramo učiniti da ne ode zauvek!

IZGUBLJENE BOJE

Zašto nailazim na mrak dok pratim svetlost dana?

Zašto pišem crno, kad je mastilo plavo?! Šta se desilo sa mojom paletom?!?

Valentina Nikolić Radivojević

U ZAČARANOM KRUGU

Nevidljiva kutija.

Dole – lokvanji.

Gore – zvezde.

Sunce – okolo! ...

NEVIDLJIVI TRAG

Trudimo se da ostavimo za sobom vidljiv trag...

Katkad se trudimo da trag za sobom prikrijemo...

I dok pišemo... ostavljamo tragove...

Samo... pojedini tragovi su nečitki... ili nerazumljivi... nevidljivi...

CRVENI TRAG

Na plavom tepihu ostao je crveni trag žutih papuča.

NEMI TRAG

I jedno odmahivanje glavom, bez reči... ostavi trag.

Nazvala sam ga nemim tragom, a on uprkos tome odzvanja dugo, dugo... dugo.

SAN

Iza rešetaka... Sama...

Čuvari govore drugim jezikom, ne razumem ih.

Sanjam biljke na vodi... Slobodne... I jedan žuti cvet.

NAJLEPŠI DAR

Jednom sam dobila na poklon sliku.
Naslikanu... U snegu.
Ostala je da živi u sećanju. Zauvek!!!

TRAG ZVUKA

Groblje... Kapela...
I tup zvuk zakucavanja eksera...
Zvone crkvena zvona...

TRAG ZVUKA II

Groblje... Kapela...
I danas sam čula taj isti zvuk. Tup zvuk zakucavanja eksera.
Ovoga puta sveštenika nije bilo...
Crkvena zvona ostala su nema.

Zoran Nikolić Mali

KONTRAST

Ševe pevaju, zečevi se boksuju, rajska ptica pleše, mužjak tarantula rizikuje život – sve da bi se parili. Moja žena me grdi.

SNAGA

Mladi dobijaju snagu iz ljubavi. Sredovečni ljudi iz alkohola, duvana i ljubavi, a starci iz uspomena.

Ko pretera, umire.

ZLATO

Zlato je oduvek bilo simbol nečega vrednog. Novac je sve pokvario. Zato su i nestala ona zlatna vremena.

Nastao je period blata.

DEDA MILE

Sve lude konje je zauzdao. Mnogo žena imao. Svi su ga zvali Daskalo. Do pred svoj kraj, kad one-moća, prodade konje, leže i umre.

Samo mu baba Natalija ne oprostila.

OBEĆANJE

Napraviću ergelu, imaću najbolji konjički klub. Potrebna su mi samo potencijalna sredstva, konji i lokacija.

Ovo će zaživeti, a možda i neće – jer konj je izgubio plemenitost u svetu magaraca.

BURIDANOV MAGARAC

Kad izgubiš konja, nađeš magarca. Izgubiš devojku, nađeš raspuštenicu. Nađeš udovicu...

Sa obe strane rečka. Kao u kartama. To je zadovoljstvo. Rezultati su jednaki, a zadovoljstvo obostrano. Bolje od samozadovoljavanja.

Katarina Novaković

KAKO SAM DOBILA
JOŠ JEDNOG PRIJATELJA

Poljubio mi je čelo. Zastao je.
Usnama je dodirnuo vrh mog nosa. Opet je za-
stao.

Krenuo je ka mojim usnama. Oklevao je.
Poljubio mi je ruku. Otišao je.

Lidija Novaković

LJUBAV

Nikada te nisam videla, nikada te neću videti.
To je dovoljna situacija da iz nje iznikne bezbroj ljud-
skih priča.

Željko Obrenović

GITARA

Otpanjio je pojačalo do kraja i uživao u svakom trenutku svirke. Ljudi iz distribucije čekali su ispred vrata da iseku struju zbog neplaćenih računa.

TEMA

Uvek kada bi video da su oboje onlajn, bio je ubeđen da pričaju jedno sa drugim, kao i u to da je tema zapravo – on.

Vesna Opavski

DVE REČENICE

Ovo je priča o dve rečenice. To je bila prva.

Mihajlo Orlović

STRAŠILO

Gospođa Sonja je živjela sama. Nije imala psa, ali je pred vratima držala cipele broj 48.

– Lopova ima svakakvih, ali najviše plašljivih – povjerila se jednom svojoj prijateljici.

Milena Orlović

BUĐENJE

Novi dan ne raspoznajem, samo slutim Hemerin hod. Sa kapaka otresam snove, pa ih kačim u snovarijum, redom (ispod svakog uredno ispisano ime). Trebeći sate, sanjivo trošim jutro.

Dinko Osmančević

JENKI NA DVORU KRALJA ARTURA

— Dobri moj Klarense, zar ovo nije 528. godina?

— Ne, gospodaru, ovo je 2528. godina! A sad, požurite, ugasite sunce, dželat insistira da mu vratim šibice.

Raša Papeš

IN

Deda prolazi dvorište sa svežim novinama ispod pazuha. Usput stavlja naočare pa ulazi u poljski WC i zatvara vrata za sobom.

On je sada IN!

Duško Paripović

RELATIVNOST

Tamo negde visoko na mostu stajao je čovek, zamišljen i obgrljen maglom. Reka ga je videla i silovito mu pohrlila u susret.

Rada Paunović

PRIČA KOJA SE ŽIVI

Razmišljam... odavno nisam napisala ni jednu priču. A onda shvatim da svoju najlepšu priču upravo živim u svojim poznim godinama.

I srećna sam što je tako.

Aleksandar Pavić

MAČ

Reč od tri slova – mač! Svetluca u mraku srpskog usuda, lebdeći u vazduhu. Nevidljivi alhemičar ne dozvoljava mu da se vrati u korice.

Jovan Pavlović

USAVRŠAVANJE

Zaprži sebi čorbu. Sateraj se u ćošak. Uđi u bez-izlaznu situaciju. Dovedi se pred svršen čin. Stavi se u nemoguć položaj.

Ne očekuj da sve uradi neko drugi.

Dejan Pečenović

SIRENA IZ MORA SNOVA

Radosno, Leonard je posvršavao sve poslove i legao u krevet ranije, nadajući se da će je ponovo sanjati.

DETALJ MALI

Već naviknuti na njena svakodnevna kindurenja ipak su svi приметili da se tog dana pojavila sa jednim komadom nakita više nego inače.

Zlatna burma na prstu mnogima se učinila suvišnom.

SREĆA

Vetar joj je mrsio kosu, a meni misli. Svestan toga – dodao sam gas.

LJUBAV

Arlaukanje je paralo daljine sustižući one koji su morali otići.

POLJUBAC

Želim da te poljubim, šapnula je, a poljubac je u trenu prostrujao njegovim telom i pre nego što je osetio dodir njenih usana.

KAD PADNE MRAK NA OČI

Ni kružni udarac nogom, ni vezani direkt, ni kroše pa aperkat, ni rad nogu, eskivaže, pravilno disanje ... ništa ne spašava ... u tom mraku.

GLUPA BANDERA NA JOŠ GLUPLJEM MESTU

... tup ...

NA ĐURĐEVDAN

Zorom, dok kiša rominja i gromovi romore, u grombi kaputu, promenadom tromo promiče Romeo – kralj Cigana.

MEHIKO

Čvrsto stisnute kapke probija besana svetlost neonske reklame u sobi jednog jeftinog američkog motela.

U ritmu paljenja reklame prepoznaje plačni zov daleke trube Meksika.

Kristina Pejčić

KAKO PISATI NAUČNU FANTASTIKU?

„Da li naučnofantastična priča mora da ima poruku, i da li poruka bude logična?“

„Boli me k...“, odgovorio je mr. Spok i zalupio mi vrata u lice. Kako nepristojno...

Damjan Pejović

TROJE

Jedan se pretvorio u troje. Dvojicu smo videli a o trećem smo samo čuli. Spominju ga ona dvojica, kažu – taj je normalan. Zabavni su.

Božidar Pešev

KRUG

Svitanje, noć, svitanje...

DA LI BISMO?

Da smo? Gde bismo? S kim bismo? Šta bismo? Zašto bismo? Kuda bismo? Čime bismo? Kako bismo? Da li bismo? Znam da bismo. Znali bismo. Bili bismo, ali nismo.

Nikola Č. Pešić

KRATKA PRIČA

Razmišljam kako da napišem kratku priču.

Uvod, razrada, zaključak ...?

Ali, to bi već odužilo priču.

To ne bi bila kratka priča.

Zato odmah završavam.

Miloš Petrik

LJUBAVNA PRIČA

On laže. Ona mu ne veruje. Svejedno, ništa se ne dešava.

Dušan Petrov

DILEME NA TRAVI

Isprva se sve činilo ok i mislio sam da me neće ostaviti... ali prevario sam se.

Ratko Petrović

DEMENCIJA

Pozvao sam tu devojku na klizanje, a nisam znao da klizam.

Onda sam ja vukao dupe po ledu, a njoj su uzimali broj telefona.

Tamara Petrović

ENRIKE

Hoću da me prihvatiš: kao sreću, kao dugo traženi skriveni delić... kao mladež na čudnom mestu. Razumeš?

Uroš Petrović

BOJE PRASKOZORJA

Savet: Ako pišete neku literarnu formu, nemojte nikad prvo napisati naslov. Velika je šansa da danima gledate u njega, bez ikakve ideje šta da napišete ispod.

Dragan Popadić

KOLIJEVKA

Raskovao je kolijevku i ćutke od nje napravi krstaču.

Aleksandar P. Popović

VISINA

Namrgođena siva planina visoko u oblacima ostala je iza njih.

Krševiti, izborani gorostas nemo je posmatrao dvojicu.

Nikada im neće oprostiti što su ga nadvisili za svoju mizernu ljudsku visinu.

Dragan Popović

NJEN ROĐENDAN, TRIDESETI

Puna soba i prazan pogled, korak otežao: sama.

HVALA ŠTO NE PUŠITE

– Ionako ćemo umreti – govorila je uvlačeći dimove u svoja ljupka usta, stvorena za sve pre nego za umiranje. – Ionako ćemo umreti.

I to kaže savršeno mirno.

NOVA SREĆA

Priznajem: nije bilo lako nagovoriti je. „O, sve je narandžasto“, reče ulazeći. „Moja boja!“

Njen prvi dolazak.

Moja soba.

Njena boja.

DEVOJKA S LAMPOM

Ima mladež, kao zlatno oko, na dlanu.

PROZOR

Svetla se gase i trebalo bi imati mačje oči; ili u mraku napipati, ono što poželiš, usnama. Želeti, ne prestajati: samo kap meda na jeziku biće kao lampa.

MAČO

Nema mudrovanja: kada vidiš da te posmatra, ošineš je prvo pogledom odozgo na dole uz onaj poznati baš-me-briga-osmeh (muški prezadovoljan), odstojiš malo – pa krećeš. Najkraćim putem.

SREĆA

Priznajem: nije bilo lako nagovoriti je. „O, sve je narandžasto“, reče ulazeći. „Moja boja!“ Njen prvi dolazak. Moja soba. Njena boja.

Otad u meni kuca narandžasto srce.

KRIK

Gustoj, toploj, bezvazdušnoj – mislila si da joj izmičeš ali uzima te: ova grabljiva noć, noć bez lica...

DOGAĐAJ

Kad si sam – i kad odjednom, u prolazu, opet čuješ (posle čitave večnosti) *njen* ispunjen i zvučan i razgovetan glas, zgusnut od reči koje naviru žustro, u talasima: ta milina!

Nevenka D. Popović

... RAT ...

Raspovijeno bolno dete...
Nema rose, ni talka milosrđa...
... Rat ...

POČETAK PRED KRAJEM

Prođoše svirači.
Stanji se zov goča sviračevog.
Ode radosna nevesta... a ja ostah da je zami-
šljam.
Prebrzo utrnulu u sluhu i istroši se mlaka namera
ljudske dobrote.

Vedran Premuž

GORKA KAVA

Tog jutra prodrmala su me i razbudila, bolje od kave koju sam upravo ispijao, tri iznenadna neugodna zvuka. Kočnica, pas, dijete.

Dušan Puača

MERA

Prokrustova postelja je prava mera. Ni manje ni više. Taman onoliko koliko treba.

I zato u sistemu mernih jedinica neophodno je uvesti jedinicu: Jedan Prokrust.

Zoran Raca

UTOPIJA BR. 1

Na ponovljenom suđenju osumnjičeni je konačno priznao da je čovek i to običan!!!!

Dušan Radaković

RAT

Okrenuo sam glavu i na nekoliko metara od mene video mrava kako mili, od nadlaktice ka šaci, po ruci.

Mojoj ruci.

Maja Radanović

PRIČA

Papir je krut. I već je par puta pukao na mestima gde je nešto naglašavano. Mislim da neće izdržati celu priču.

Mihajlo Radivojević

KRIMINAL

Cela familija je bila opljačkana. Ukrali su im autorska prava.

Onda su oni zauzvrat ovim prvima ukrali ponos.

Kriminal zaista nije ono što je bio.

Gordana Radovanović

SMAJLI

U maglovito nedeljno jutro, na kontejneru ispred solitera, osvanuo Smajli.

Pod žutom linijom osmeha iscerila se crvena nahaerena slova:

P   O!
R   N
I   T
      JA

OGLEDALA

Odvezoše juče smećari sva stara ogledala iz kuće.

Još plačem za onim što su krhotine zapamtile.

Vasa Radovanović

IGRA

Miris tvog tela ispunio je sobu. Igra počinje. Od mog dodira Tvoja žar-ptica suzi. Ruža se budi.

Uzdrhtao je mesec sa narandžinog cveta dok skida nektar.

PREDSAN

Moja ljubav i ja, zagrljeni, srećni da srećniji ne možemo biti, čekamo da noć nam zvezdanim jatom natkrili naše snove.

Marina Raičević

KIŠOBRAN

Satima je stajao na kiši. Nije se pojavila. Ostavio joj je kišobran da ne pokisne kada ona jednom nekoga bude čekala.

Bratislav Rajić

BORBA

Na Trgu Marksa i Engelsa, Nikola Pašić.
Zagledan u njega, mladić u telu sredoveč-
nog prolaznika...

Jelena Rakić

STRPLJENJE

Došla sam i sela.

Prošlo je neko vreme, a ja sam ćutala i disala.

Uživam li? I dalje sam na istom mestu.

MISTIKA

Posmatrala sam tri slike. Sve su bile iste, na njima je bila devojka. Pitala sam umetnika zašto se dela zovu FLAŠE kada na njima nema boca.

Ćutao je.

Goran Rančić

IMA LI TE?

Autobus stade... Babušnica.

Autobus se uvek vrati odakle pođe... A čovek?
Može li čovek...? Silazim. Stojim. Gde sada...? Neko
me povuče za rukav... Ona...!? Pored nje devojčica...
Sedam godina...!?

Dragica Ranković Veselinović

***

Dok se bubašvaba lenjo šetala po travi, i tražila još koju mrvicu hrane, lopta veličine košarkaške lopte velikom brzinom je otišla sa livade u nebo i nestala u njegovom plavetnilu.

Zoran Raonić

NEBO

- Ovamo je nekako tmurno, i oblačno i nije, naporno. A kako je tamo?

- Pojma nemam. Ja imam svoje nebo.

NJEGOV STAV

Neizbježan je. I uvijek spreman da priča. A s njim se upustiti u priču – isto je kao sresti mladog bika koji se roguši – pa istog trenutka s njim okušati snagu.

GLAS

Pucanj! Dva! Tri pucnja!

Neko se oženi! Neko se rodi! Nekoga krstiše! Možda ubiše nekoga... Možda je pobjegao. A možda ga i promašiše. Možda.

Nama ostaje – možda. Kao i uvijek.

MAJSTOR ZANATA

Bio je poštar koji je znao kad pismo nekom još nije ni napisano.

TREN ZA TREN

Puče mi sijalica i otjera tek nađenu metaforu.

KROZ NOĆ I SVJETLOST

Na svemoćni reflektor nasrću insekti u jatima, u rojevima, peku se i padaju u rijeku koja ih onda kao pečenje nosi na gozbu ribama, nekima, negdje.

SLIKA

U prozoru samo mlada majka, uči djetence prvim koracima.

OSKLIK

I ne sluteći da se taj divi njenome psu, a ne njoj –
uzvrati mu širokim osklikom.

ROD I POROD

Ispred naherenog porodičnog kućerka, u dubokoj hladovini oraha koji je natkrilio sve, starica majka okupila svoje sedmoro nezbrinute djece, svi penzioneri.

ČAST STAROG RATNIKA

Stani, Jovane! I priđi malo. I ti da čuješ staroga junaka. Nemoj „neka“! Ovaj ako još ovu bitku preživi – on će i danas biti sa nama!

Saduša Redžić

SLUTNJA

Kosovo, peti decembar dve hiljade sedme. Spram neba prevučenog svetlim oblacima, veliko jato crnih gavranova. Ptice padoše na bezbojnu, голу nji-
vu, prekrivajući je poput golemog, tamnog semenja.

Ljiljana Rim-Živković

ŽUTA LJUBAV

... Opčinjena, zaljubljena... Zaljubljena ekstatično. Da, ona je bila ekstatično zaljubljena u njega. U Žuti cvet tikve. Srpsku orhideju.

Dragan J. Ristić

I?

I tako krenuo jednom gospodin Milisav Sretić
glavnom ulicom.

I?

I sreo ženu svog života.

I?

I ona prošla pored njega.

I?

I nikada je više nije video.

RAM BEZ SLIKE

Jedna Bojana jurila je za njim. Bezuspešno.

Jednu Bojanu jurio je on. Bezuspešno.

Jedna Bojana postala je njegova supruga. Poluu-
spešno.

KIŠA

Volim da je slušam dok priča o kiši. Pritom ona misli na nešto drugo.

Udovoljavam joj i to drugo.

UPOMOĆ!

Evo ga, poznati političar! Već koliko minuta ne zatvara usta. Gasim ton na televizoru. On kao riba na suvom traži pomoć voditeljke.

RANORANILAC

Ustao je, a još ni prvi petli nisu zapojali.

Ustao je, a još ni jedan autobus nije radio.

Ustao je.

Ustao je, ali se predomislio i opet legao

STRPLJENJE

Melodijska linija te muve zunzare bila je duga onoliko, koliko i moje strpljenje.

NAJKRAĆA PRIČA

Dok ja mozgam šta da napišem o životu, on ode dalje.

Radmilo Ristić

UPORNOST

Upornost se isplatila. Posle dugog lutanja našli smo konačno mesto pod suncem. Bilo je – u hladovini!

Herceg Rogić

PLAČ

Video sam nešto čudno. Suze pokošene trave koja se preko kose u jakim zamasima preлива. Plač trave. Razumete? Otad plačem zeleno.

Ivan Ršumović

SREĆAN OD SREĆE

Bio sam mrtav, za jezičke čistunce, stilski filigran: Mrtav sam. Tri dana. Nepravilno formirani krug od već pomenutih elemenata, samo mi je potvrdio izrečenu sumnju.

Jovan Rukavina

NA ISTO SE SVE SVODI

Na isto se sve svodi. Neki, mnogi objašnjavaju sistem vladanja. Neki (mali) vladaju. A mi? Mi plivamo u njihovim snovima. Naša java je obojena njihovim crnilom kroz njihove ružičaste naočare.

DEBELE GODINE

Kakve je listove imala? Kao najodabraniji cvet naše mladosti. Danas – u srednjim godinama. Kupuje doručak, ispred mene. Noge debele. Kao i naše (zajedničke) godine.

SAN

Sanjam oca, kako oprašta doktoru njegove propuste. Ja neću, i odlazim. Kumu činim posetu, na poslu. Dolaze, i odlaze žene na doručak.

Aleksandar Savić

JAMA

Kratkosilazni, kratkouzlazni, dugosilazni, dugouzlazni, neakcentovana dužina. Sistem je bio tu. Riječi nije bilo.

NIRVANA

Bio jednom jedan car i živio srećno do kraja života.

Nemanja Savić

PRIČA O POZNANIKU KOJI JE DOBIO ROGOVE

Bolje da ne pričam.

ALAT

Otvorio sam oglase. Mašine i alati.

„Prodajem aparat za varenje“, šifra: „Želudac viška“.

– To nije to, zaključih. Meni ipak treba drugi alat.

Dragana Sepe

PRIČA O ŽELJAMA

Sve želje koje imamo, u potpunosti su naše, samo naše. Njihovo ostvarenje uvek vodi putu ka nekom ili nečem drugom.

KRUG

Ima li tragičnijeg čoveka od onoga ko je, najzad, dobio sve ono što je želeo?! Mnogi ljudi, kada postignu ono što su hteli, pritom izgube sami sebe.

DANI PROŠLOSTI

Bolno je sećati se srećnih dana. Srećnih dana ljudi se uvek sećaju sa setom.

PRIČA O ŽELJAMA

Sve želje koje imamo, u potpunosti su naše, samo naše.

Njihovo ostvarenje uvek vodi putu ka nekom ili nečem drugom.

SREĆNI DANI

Bolno je sećati se srećnih dana. Srećnih dana, ljudi se uvek sećaju sa setom.

Gordana Simeunović

PODSMEH

Juče sam poslednji put bila u ZOO vrtu.
Jedva izdržah podsmeh u pogledu ženke ken-
gura.

Gledala je o rame obešenu, moju praznu torbu.

Nataša Simeunović

PRIČATI PRIČALICI

Zašto si mi ušla u priču, pričalice jedna? Teško mi je da počnem. Eto, zbog tebe moram sad da završim. Prestani da pričaš!

PROZA

Pričati pričalici.

Zašto si mi ušla u priču, pričalice jedna? Teško mi je da počnem. Eto, zbog tebe moram sada da završim. Prestani da pričaš!

Milan R. Simić

NA LAĐI SAVE ŠUMANOVIĆA

Smeh razgoni teške mirise pijanih.

Vladimir Simić

SVE SU SREĆNE PORODICE ISTE

Pokažite mi srećnu porodicu, daću vam reklamu za toaletni papir. Pokažite mi nesrećnu porodicu, daću vam scenario za Čehova.

Ah, biti zao, mučiti bližnje svoje, uživati u umetnosti...

Sergej Skorupan

IKAR I SIZIF

Nakon što ga je dokoni pjesnik po ko zna koji put spalio i izvukao iz pepela, Feniks uzdahnu i reče: „Ti, Sizife, kako hoćeš, ali ja ne mogu više“.

NEPRIČA

Ma šta ima ja da vam pričam priču. Maštajte!

VEOMA KRATKA PRIČA

Znam mnogo ljudi koji, kao i ja, vole veoma kratke priče. Zato ću, na njihovu i moju radost, ovu priču odmah privesti kraju.

Srđan Soković

RIJEKA ŽIVOTA

Od malena sam volio more i nebo i želio da postanem mornar ili pilot, ali rijeka života me nosila kopnom.

Igor Solunac

VELIKA SCENA

Zamišljeno posmatram žuljeve na njenom dlanu. Ona, ljubomorno, moje savršeno netaknute šake. U garderobi smo pomešali kostime, ali sada, na sceni, kasno je.

MANIRI

Nepodnošljivi smrad čoveka na susednom sedištu objašnjava jedino prazno mesto u pretrpanom autobusu i moju kratku pamet. Oseća se na prljavštinu, zarazu, raspadanje. I dalje sedim. Sramota je sad ustati.

Zoran Spasojević

GRANICA

- Kuda vodi ovaj put?
- Ja dolazim samo dovdde. Tu je moja zemlja.
- A, dalje?
- Dalje idu oni koji tamo imaju zemlju.

ZANIMLJIVA GEOGRAFIJA

- Gde se nalazi ta Srbija?
- Na Balkanu.
- Pa to je na kraju sveta.
- Nije, ali kraj se odatle dobro vidi.

KONFERENCIJA ZA ŠTAMPU

- Rusija se meša u unutrašnje poslove SAD?
- Da, Rusija se meša u naše unutrašnje poslove širom sveta.

ISKUSTVA MLADE DEVOJKE

Čitala sam knjigu juče. Nije loša fora.

Probajte.

* * *

Pipala sam knjige dugo. Da nađem današnju savršenu.

Greška.

MONMARTR

bistro pored mene sedi neki matorac pljunuti pikaso lula kapica otkopčana košulja bos urokljive oči plave pije zelenu čarobnicu pa sam morao i ja da ne razočaram ceo fazon

DAMA SA PSETANCETOM

Jednom sam tako šetao parkom i sreo damu sa psetancetom u naručju.

„Dobar dan“, rekoh. „Srećan pas.“

„Paralizovan je, gospodine“, reče dama i prigrlila psetance.

KRAJ PREDSTAVE

- Vi govorite u ime svih iznenađenih?
- Da, mi govorimo u ime svih iznenađenih.
- Šta hoćete da nam kažete? Slušamo.
- Pošto smo iznenađeni, nemamo šta da vam kažemo.

LJUBAVNA PRIČA

- Draga, ponesi mi zube! Tu su, u čaši.
- Šta će ti noćas?
- Noćas bih da budem strastan. Hoću da grizem.

Miroslav Sredanović

ŠPIJUNKA

Zvono. Zarza. Zagrcnuto. Jezovito.
Nišanim kroz špijunku. Okom škiljavim.
Smanjujem strašilo. Udaljavam napast. Spuštam
kapak.

Milorad Stajčić

JEDAN ČOVEK

Živeo jednom jedan čovek. Onda je umro i rodio se opet. I tako, živeo dvaput jedan čovek.

Miroslav Stamenković

MALI NESPORAZUM

Dve mačke su se podžapale na krovu iznad. Borba je bila kratka. Samo dva vriska. Onda tišina. Lepo.

IMUN NA ŠOPENHAUERA

Nakon što sam odgledao reklamu u kojoj devojka histerično grli kesu sa praškom za veš, odlučio sam da postanem srećan.

Slobodanka Stamenković

JEDINA PRAVA PRIČA

Samo je neispričana priča najbolja priča. Tako svako ima pravo na svoju.

Neka tako i ostane.

Vlada Stanioski

NIJE
(EPITAF SA DAŽBOŠKOG KAMENA)

Ti, što čitaš, znaj:
i umreh u zabludi
da je ljubav od smrti jača.
Nije.

Filip Stefanović

SMS (SAMO S)

Sam sam.

Sedim, stojim, spavam,

sećam se.

Smrskana svest stiže

svojim sivim

sentimentima, skrivajući

sve sjajno.

Slabo se snalazim sa

samim sobom, suočen

sa stalnim sekućim

silama straha.

Sam sam.

Miroslav Stefanović

POSLE ČETRDESET GODINA

Igrajući se vatrom, zapalili smo seno i u pepelu našli iglu što je baka izgubi dok devojka bi.

SUNCOKRET

Danju i noću gledam u sunce, a mudri u mene i znaju koliko je sati.

LOŠA PRIČA

I ova bi priča dobra bila da se pero nije istupilo.

Živorad Stojanović

JASNO I NEJASNO?

Razumem da ima viceva sa bradom i onih bez brade, ali mi uopšte nije jasno zašto je priča jednog našeg budućeg nobelovca ćosava.

Jelena Stojković Mirić

ENIGMA

Dante, koji je ovo krug?

ČUJEM

Čujem kako mi raste kosa.

Milko Stojković

GRUDA

Dole Znepolje. Iznad, Vrtop u magli. A između se prostrla Gruda. Nigde tako ne miriše moj žal kao na Grudi.

Nermina Subašić

MOLITVA

Izustih molitvu...

Neku svoju...

Na brzinu izmišljenu...

Kratku...

Kao i ovaj život što je...

I Bog griješi...

U zadnje vrijeme često...

Možda se umorio od nas ovakvih kakvi smo...

Milomir Šarančić Leki

W W W

1,2,3,4,5... 666

Nataša Štimac

NA PLAŽI MOZAIK

Kamenčiće skupljam nedeljom. Na plaži u jesen i zimu. Kad nema kupača. Ima samo kamenja. Sitnog i krupnog. Čekićem krupnije razbijam na sitne. Za mozaik. Nije rimski. Moj je.

Stefan Teodor

O DOBROVOLJCIMA

Ako vam nasilno oduzmu slobodu, povratíte je i opet éete postati éovek. Ako se dobrovoljno odreknete slobode, nikada više neéete biti éovek.

Pavle Teofilović

KAKO SU NASTALI SRBI

Bile dve pra-pra-pra-pra-materije.

Marš u pizdu materiju! – reče prva drugoj.

Zoran Todor

FUTURISTIČKA NOĆ BORE STANKOVIĆA

Noć letnja.
Drum širok, prav, carski.
Nebo ispresecano beličastim dimom, mlaznih
aviona.

SVINJE

Blatnjavom ledinom pored puta kalja se krdo
svinja.
Hodam četvoronoške, nosem riškam po blatu i
plačem.
Uplašene mojom pojavom svinje prhnuše i pole-
teše.
Tužno gledam u vis.
Nemam krila.

SMRT PROZNOG PISCA

Zadovoljan sadržajem, pisac se ubio pripovetkom.

Preminuo je dok se plašio tek napisanom pričom, koju je šapatom ispričao sebi u mraku.

SMEH

Lete stolice. Sto se zariva u plafon. Pod nestaje. Soba se raspukla.

Čuje se jak prasak...

Smeha.

TATU

Žena koja prolazi, nosi bol i tatu prekriven kosom.

Na gole nožne prste niže uzdahe dečaka.

Dok gasi svetlost neona i pali želje, ostajem prase na njenom vratu.

PRED OGLEDALOM ZA BRIJANJE

Mnogo godina kasnije, pred prvim ogledalom za brijanje, zatvaram oči. Napušta me lik koji uzvišeno nosim, kroz pobjede i poraze.

Pogled mog odraza je zarazan i nasrće.

Jasmina Todorović

MISTERIJA

Gubim razum pod oblacima, pokušavajući da shvatim svoje rođenje, smisao života koji živim i smrt koja čeka.

Katarina Tomanović Lancrat

OBROK

Jedem svoje muke za doručak, ručak i večeru, proždirem sebe umesto hleba, održavajući tako idealnu figuru bez dijete.

Elizabeta Trajković

U SMIRAJ DANA

Modro ogledalo. Nebo blago rumeni pri pojavi mladog meseca. Dan tek zamakao iz pogleda, noć lagano hvata za skute – More.

Stanimir Trifunović

MUK

Zagledao sam se u sopstvenu boru...

...Ni reč.

Ni ona.

Ni ja.

Mića Tumarić

UVEŽBAVANJE

Stojim.
Oni naredi: sedi!
Dignem se.
Lezi!
Uspravim se.
Savij se!
Krenem.
Stani!
Čučnem.
Klekni!
Legnem.
Puzi!
Zaspim.
Budi se!
Probudim se.
Sanjaj!

PISAC

Sedi. Gleda papir. Beo. Prazan.
Onda razmišlja. Crno. I puno.
Uzima revolver. Velik. Nišani. Puca.
Kraj priče.
I života.

Milojko Urošević

PISMO

Pogubih brojeve, pa nisam siguran da li je ovo broj jednog od viđenijih kvislinga?

Ti li si, brate iz Kariota?

KIŠA

Kao da će kiša?!

Ako padne, odoh da šljapkam po baricama.

Dragana Vignjević

BELA ILI CRNA

- Živiš u laži celog života!
- Znači istina je – lagala si me sve vreme!

PUN KRUG

Prođe još jedna godina... Još samo ovo da dovršim. Usput, nedostaju mi oni dani.

Jelica Vlaović

ZAGRLJAJ

Odveo me na ušće reka i zagrlio za život ceo.

POVRATAK

Voleo je Moravu više od mene.

Otišao je jedne avgustovske noći i Moravi se vratio zauvek.

OČI ČORNIJE...

Hoće li se iko, ikad više, zagledati u moje crne oči, kao nekad davno ti?

NOVA GODINA

Želim da te sretnem...
Samo to. I ništa više.

ŽIVOT

Samo smo se voleli.
Za sve drugo bilo je kasno.

AVGUST

Ne volim avgust.
Odneo mi je ljubav i hoću da mi je vrati.
Hoću da hoću...

SAN

Ti nasmejan, lep i mlad, na prozoru voza, mašeš
mi i odlaziš...
Kao san... kao voz... prošlo je sve.

Milan Vračar

NEVEROVATNA PRIČA O TOME KAKO JE
VUK JANKOVIĆ, BEOGRAĐANIN SA
CRVENOG KRSTA, NEZAMISLIVIM
SPLETOM OKOLNOSTI U ISTOM DANU
IZGUBIO VERENICU, POSAO,
NAJBOLJEG PRIJATELJA, PSA, ZLATNU
RIBICU, SVU UŠTEĐEVINU I OMILJENU
OLOVKU, DA BI ONDA ZAMALO
SKONČAO POD TOČKOVIMA KAMIONA
KRAGUJEVAČKE REGISTRACIJE KOJIM
JE, U PIJANOM STANJU, UPRAVLJAO
PERICA RADOVIĆ, IMPOTENTNI
ALKOHOLIČAR KOJI NIJE ZNAO DA ĆE
ON SAM USKORO UMRETI, ALI SE SVE
SREĆNO ZAVRŠILO I VUK JE, U
ČUDESNOBOM OBRTU, SVE DOBIO NAZAD,
OSVOJIO GLAVNE PREMIJE U ČETIRI
NAGRADNE IGRE I POSTAO
AMBASADOR NA SEJŠELSKIM
OSTRVIMA

Jednog dana, koji je izgledao sasvim obično...
Uostalom, sve već znate.

Danijela Vučević

POSLUŠNOST

– Bitno je očima nevidljivo. Samo se srcem dobro vidi – govorio mi je Mali princ čitavog života.

Slušala sam ga slepo i završila u koronarnoj jedinici.

DUGA

Kad moja duša napusti ovaj svet, proći će ispod duge. Suza zbog rastanka neće biti, jer ko još gleda u dugu i plače?

Vesna Vujić Ršumović

NASLIČJA
– JEDAN POSVE ZAROBLJENIČKI
SLUČAJ –

Vezali sunt, poprilično.

Za anđeoska krila. Zgrčene na zemlji, eutimno
nas je ispraskala limena kiša, voleći u nama samoću.

Miljurko Vukadinović

NAĆVE

Njeno je rame bilo otužno a leva dojka molećiva,
tako da sam, *bez najave*, u svoju *Ljubav* ušo ko u *naćve*.

Miljana Vuksanović

OPSTANAK

Jednostavno inspirišu preobražaj tame u pasaže. Posedujem, osećam jedinstvenost tih tonova. Nestaju simbolično, slikajući dah vremena. Mrak. Svetlost. Život, u njima.

Miodrag Lari Zdravković

SKITNICA

Od trenutka kada mi je ona slomila srce, očajno tražim slobodan put do mesta pokajanja. Okrećem džepove svoje duše i tražim drugu šansu.

Sandra Zec

ZASTAVA JAPANA

Na belom platnu sunce ili kap krvi.

Ranko V. Zomarić

MARS, UDRUŽENJE SLOBODNIH LETAČA

Sreli smo Marsovce. Još ne znamo da li su Marsovci, ali ih tako zovemo. Nismo ni razgovarali sa njima. Izgledaju kao kamenje i mnogo ćute.

Dragan Žigić

MIRNA ZEMLJA

Mirno!

Preslice u šake!

Komanda izvršena. Vojnici predu. Oficiri štrikaju. Oružje ćuti. Ovce mirno pasu među vukovima.

POPLAVA

Moja žena, tiha kao mleko na šporetu u nameri da pokipi. Odjednom prasne i sve se prelije preko ruba tolerancije, iznenada oluja sa provalom reči. Poplava u kući.

Natalija Živković

PIRE

Kesten i ja pravili smo pire. Njega je dosta bolelo.

Natalija Ž. Živković

JAOJ

- Žrtva sam nepravde.
- Zvekni je u lice!
- PA TO SAM BIO NEPRAVEDAN PREMA SAMOME SEBI!

Mića Živojinović

PRAVO

Pravo čoveka je da izabere koga će da voli i sa kim će da živi, bez obzira što se ovo dvoje često razlikuju i ne poklapaju.

U TRIDESET REČI : NAJKRAĆE PRIČE
(Priredio: Đorđe Otašević)

1. latinično izdanje

Recenzent
Milutin Đuričković

Korice
Dejana Jovanović

Izdavač
„Alma“, Beograd

Štampa
„Alma“, Beograd

Tiraž
200

ISBN
978-86-6122-019-7

CIP – Katalogizacija u publikaciji
Narodna biblioteka Srbije, Beograd

821.163.41-36(082.2)

U trideset reči : najkraće priče / (priredio Đorđe Otašević).
– 1. latinično izd. – Beograd : Alma, 2022 (Beograd : Alma). – 256
str. ; 21 cm. – (Biblioteka Savremena književnost / [Alma] ; knj. 436)
Tiraž 200.

ISBN 978-86-6122-019-7

1. Otašević, Đorđe, 1959- [priređivač, sakupljač]

COBISS.SR-ID 69561609